

Finsterwolder timmert al veertig jaar aan de weg

Hink Uil: douanier maar vooral zanger

Van een onzer verslaggevers

■ FINSTERWOLDE - De komende zondag wordt een bijzondere voor Hink Uil. Hij zingt dan in het kerkje in zijn eigen Finsterwolde kerstliederen. Dat deed hij al vaker maar de muziek, die hem begeleidt, komt uit een kerkorgel. En dat overkwam hem nog nooit. Het is opmerkelijk, die primeur. De 58-jarige Uil zingt namelijk al meer dan veertig jaar en stond op vele podia. In het dagelijks leven is hij douanier, maar in de avonduren en tijdens week-einden is hij vooral de ervaren bariton.

Uil groeide op in een boerderijtje in de Reiderwolderpolder en begon daar al zijn stembanden te trainen. „We hadden daar wel radio maar die deed het niet altijd en dan zong je zelf. Mijn eerste echte band was The Blackbirds, aan het eind van de jaren vijftig. We speelden covers van Buddy Holly, Everly Brothers, Ricky Nelson. 'Hello Mary Lou', dat werk. We hebben nog voor de RONO gespeeld. In 1963 zijn we gestopt.”

Uil verhuisde toen naar Gelderland, zijn baan als douanier dwong hem zijn dorp te verlaten. „Ik heb daar tot eind jaren zeventig gewerkt en ben voor mezelf blijven zingen, niet in een bandje of koor. Ik heb toen hier weer een baan gekregen

en ben weer in Finsterwolde gaan wonen en lid geworden van Advendo.” Dat zangkoor moderniseerde net in die periode de jaarlijkse uitvoeringen en maakte er echte revues van, met de North Star Show Band voor de begeleiding. Uil deed als zanger van harte mee met de modernisering en legde de basis voor een nieuw hoofdstuk in zijn muzikaleven. Hij maakte namelijk kennis met pianist Piet Lingbeek die bij de begeleidingsband speelde.

Beiden besloten samen op te trekken en die samenwerking is nog altijd heel vruchtbaar. „We spelen nu al zo'n tien jaar samen. Ik zing en Piet speelt keyboard. We spelen in opdracht van bijvoorbeeld nutsverenigingen of in theater. We zitten veel in Drenthe waar eigenaren van horecagelegenheden vaker dan hier muziekavonden verzorgen. We zingen heel uiteenlopende nummers.” Uil heeft meer muzikale partners. Hij zingt tevens in het ensemble Evergreen. „Ik ben ook de slagwerker van het ensemble, het bestaat uit zes personen. Daarbij ben ik één van de solisten van het jeugdorkest Het Orkest uit Pekela. Dat bestaat inmiddels uit achtentwintig personen.”

Het duet met Lingbeek, het ensemble en het jeugdorkest. De muziek speelt, dat mag duidelijk zijn, een zeer belangrijke rol in het leven van Uil. Vele van zijn avonduren besteedt hij aan

zijn geliefde kunstvorm. Hij werkt ook nog altijd voor de douane en zijn dagen zijn dus welgevuld. Hij heeft enige jaren geleden zelfs het lidmaatschap van Advendo op moeten zeggen. „Ik moest een keuze maken, je kunt niet alles behappen.”

Zondag zingt hij weer met zijn vroegere koormakers. Het kerstconcert wordt namelijk verzorgd door Advendo. Uil

verheugt zich op het evenement. „Die kerstsfeer spreekt mij wel aan. Ik zing Engelse liederen, natuurlijk ook White Christmas, en één Duits lied. Piet Lingbeek bespeelt het kerkorgel.” Uil is van plan nog veel langer door te gaan met zingen. „Het is erg belangrijk voor mij. Het is een kwestie van goed trainen van de stembanden. Het is net als bij een sporter, je moet blijven trainen.”

▼ Hink Uil zingt naar hartelust een heel breed repertoire en blijft daarvoor zijn stem 'trainen'.

Foto: Hans Banus

ed 6-12-01